

Sygn. akt III KO 110/22

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kapiński

w sprawie Ł. P.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 19 grudnia 2022 r.
wniosku skazanego o wznowienie postępowania wykonawczego
zakończanego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt II AKzw 254/22
utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Krośnie
z dnia 8 kwietnia 2022 r., sygn. akt II.1.Kow 169/22/pr
o odmowie udzielenia przerwy w odbywaniu kar pozbawienia wolności
na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosek skazanego Ł. P. pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie postanowieniem z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt II AKzw 254/22, utrzymał w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Krośnie z dnia 8 kwietnia 2022 r., sygn. akt II.1.Kow 169/22/pr, o odmowie udzielenia skazanemu Ł. P. przerwy w odbywaniu kar pozbawienia wolności. Pismem z dnia 14 czerwca 2022 r. (data wpływu) skazany wniósł o wznowienie postępowania i ponowne rozpoznanie sprawy o sygn. akt II AKzw 254/22, z uwagi na nienależytą obsadę sądu utrzymującego w mocy postanowienie o odmowie udzielenia przerwy, co jego zdaniem rodzi uzasadnioną wątpliwość co do niezawisłości, bezstronności i niezależności.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

W świetle obowiązującego orzecznictwa Sądu Najwyższego wznowienie postępowania w trybie art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k. czy też w trybie art. 542§3 k.p.k. (jak w sprawie niniejszej) dotyczy tylko prawomocnych

orzeczeń sądowych rozstrzygających w kwestii odpowiedzialności karnej określonych osób. Procedowanie w przedmiocie udzielenia przerwy w wykonywaniu kary pozbawienia wolności nie rozstrzyga o istocie odpowiedzialności karnej skazanego, jest to element postępowania wykonawczego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2020 r., III KO 11/20, LEX nr 3213529; zob. też postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 marca 2018 r., IV KO 13/18, LEX nr 3130956; z dnia 29 października 1997 r., II KZ 130/97, OSNKW 1998, z. 1 - 2, poz. 10; z dnia 12 czerwca 2003 r., IV KZ 16/03 R-OSNKW 2003, poz. 1290; z dnia 29 stycznia 2007 IV KO 118/07, LEX nr 346765; z dnia 17 września 2008 r., IV KO 108/08, OSNKW 2008, z. 12, poz. 99; z dnia 28 marca 2012 r., IV KO 16/12, niepublikowane; z dnia 29 lipca 2015 r., IV KO 47/15, niepublikowane). Wprawdzie odmowa udzielenia przerwy w karze ma negatywne konsekwencje dla samego skazanego, niemniej jednak nie rozstrzyga w zakresie jego odpowiedzialności karnej.

W związku z powyższym Sąd Najwyższy - na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. - wniosek skazanego o wznowienie postępowania wykonawczego w przedmiocie odmowy udzielenia przerwy w wykonywaniu kary pozbawienia wolności, pozostawił bez rozpoznania, albowiem jest on niedopuszczalny z mocy ustawy.

[as]